

Llibertat

òrgan oficial antifeixista del consell municipal

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Carrer de Barcelona, 18 — Telèfon n.º 256

ANY III

Mataró divendres 29 juliol 1938

NUM. 626

NÚMERO SOLT: 30 cts.
SUBSCRIPCIÓ: 4.00 PESSETES MES

Continua la nostra ofensiva a l'Est.

A Llevant també avancen les forces espanyoles.

L'aviació alemanya es revenja sobre les poblacions civils.

...I continua l'ofensiva a l'Est i la resistència a Llevant

Aquesta és la veritable situació de la nostra guerra.

La divisa de «resistir» ha estat variada per la d'«avançar» i les nostres tropes que en moments de màxim perill es clavaren a terra i resistiren heroïcament, avui, amb el mateix estat de disciplina, es llancen coratjosament a l'avanç, aconseguint els objectius que l'alt comandament ha designat.

I així és la guerra.

Uns temps d'adversitat es baraten per altres jorns d'eufòria. De la defensiva a l'ofensiva, del descoratjament a l'entusiasme.

Així és la guerra en el front.

Però no ha d'ésser així a la rera guarda.

A la rera guarda no hi poden haver dues moralas. Ni engrescaments a ultrança per les victòries dels nostres soldats, ni defallències extemporànies per adversitats momentànies.

La rera guarda ha d'ésser i és, malgrat algú vulgui fer creure el contrari, un bloc monolític, impermeable a totes les contingències del front i disposada a tota mena de sacrificis, per grans que siguin, per tal d'ésser el veritable suport dels nostres governants i del nostre gloriós Exèrcit Popular.

Tenim un Exèrcit valuós, disciplinat i amb gran capacitat de lluita.

Tenim una rera guarda que sofreix, calla i col·labora amb les seves més preuades joles a la vanguardia.

Amb aquests atributs, la nostra fe amb la victòria, que no ens ha abandonat mai, es consolida i ens fa esguardar els esdeveniments actuals amb aquella serenitat que és el presagi més efectiu de la nostra victòria total sobre el feixisme invasor.

Aquest número ha estat sotmès a la censura

Nota de la Conselleria de Governació i Assistència Social

Lluita contra el tifus

Continua en aquesta Conselleria l'entrega de vacuna antitífica preventiva, via hipodèrmica (tipus Vincent), i cal fer constar que fins a la data present són en gran nombre les persones que ho han sol·licitat.

Donada la obligatorietat de la vacuna antitífica i els beneficis que pot reportar a la població la seva aplicació rigorosa, hem procurat donar totes les facilitats per a la seva obtenció per a famílies nombroses o individualment.

Hem editat unes «Instruccions oficials sobre l'aplicació de la Vacuna Antitífica» que ha estat repartida a tots els facultatius de la localitat, per què, apart dels seus coneixements tècnics, poguessin també tenir coneixement d'aquestes instruccions dels Centres Sanitaris de Barcelona.

Ultimament el «Col·legi Oficial de Metges de Catalunya» a requeriment de la Direcció General de Sanitat del Govern de la Generalitat de Catalunya, recorda a tots els companys la conveniència de propagar i procedir a la vacunació antitífica dels ciutadans, de preferència per via subcutànea.

Al propi temps la Secció de Barcelona Ciutat del Col·legi Oficial de Metges de Catalunya, recorda també l'obligació que tenen de denunciar a l'Institut municipal d'Hygiene de Barcelona, els casos d'enfermeïats infeccioses.

Mataró, 28 de juliol del 1938.—El Conseller Regidor de Governació i Assistència Social, *Josep Serra*.

CONYAC POPULAR
CONYAC EXTRA
CONYAC JULIO CÉSAR
de la casa xeressana
MORALES PAREJA
Dipositari: MARTÍ FITÉ — MATARÓ

Ateneu-vos, només, al Comunicat oficial de guerra

La nostra esclatant victòria assolida a l'Ebre ha dut un crit de joia a tots els esperits dels veritablement antifeixistes, crit que sensatament hem ofegat als nostres pits fins a l'obtenció total del que es proposen assolir els comandaments que han traçat i efectuat tan audaç i meravellosa ofensiva de la qual avui tot el món parla com una de les operacions més gosades i atrevides que registra la Història dels fets d'armes. S'ha dit—i molt encertadament— que les campanes no s'han d'engegar fins que no s'arribi al final de la cosa tot just començada. S'ha afegit que baldament sortissin fallits els propòsits, ningú no pot restar valor a l'enorme triomf de les armes republicanes. Ahir i abans d'ahir no parlàvem amb un amic que de veres sigui antifeixista que no endevinessiu el golg que l'home experimenta davant la victòria dels altres homes germans que per la victòria lluiten. Però l'amic—i tu—si èreu conscients, fèieu el comentari just i sensat: és a dir, no anàveu més enllà del que de manera sobria relata el comunicat oficial.

A això ens volem referir. Cal no deixar volar la fantasia. Cal atènr-se només al que el comunicat de guerra diu.

Tingueu present que aquell qui encara dubta que la victòria final ha d'ésser només de l'Exèrcit Popular, de la República, de l'Espanya lleial, davant els esdeveniments darrerament aconseguts, mou el cap com en senyal de dubte. Aquest individu, és aquell famós «neutral» que és neutral quan la República guanya. És l'individu que no s'està de comentar el que ha sentit a les ràdios faccioses i que l'endemà té la gosadia d'esperar vos amb un «a mi m'han dit...». És el subjecte que els dies del nostre revés d'armes al front de l'Est feia aquella rialleta hipòcrita i que en ésser a casa devia fregar-se les mans en la seguretat que Franco aviat fóra a casa seva. És l'indesitjable que, dient-se republicà, fa córrer les notícies més absurdes, com aquelles que tan més vegades hauréu sentit: «que això s'acaba; que d'aquí a un parell de mesos ja no hi haurà guerra». Parla així perquè precisament creu en la victòria dels altres.

I tu, si ets humà, si de veres sents el desig — com sentim tots — que la lluita acabi aviat, dones crèdit a allò que acaba de manifestar el «neutral». No t'adones que parla un enemic. I tens confiança que la guerra acabarà al termini que t'han fixat, però amb la victòria dels republicans. La guerra—l'ho ha dit tothom, l'ho diu la resistència a Llevant, l'ho diu la victòria obtinguda a l'Est—, no acabarà mentre quedi un invasor a casa. Per tant, no fins de data determinada.

Aquest mateix «neutral», quan veu que van mal dades, quan veu que va per llarg l'arribada dels que voldria ell, fa córrer un altre absurd: i a aquest és el que més ens volem referir perquè és el que més mal fa. «M'a-

caben de dir—objecta—que els republicans han pres...» (i us eiziva un nom de plaça important que tu repeteixes a casa, i que a casa diuen a uns veïns). ¿I saps què s'ha proposat amb allò el qui l'ho ha dit? Que l'endemà, en llegir el comunicat, tinguis un desengany i se't refredi l'entusiasme.

Alerta, doncs! No escoltis ni el que parla de bona fe ni el que sospites que és un «indiferent». A la guerra només hi ha una veu: el Govern. I el Govern és el comunicat oficial, aquest redactat breu, concís, auster, veraç que des de fa uns quants matins porta tant d'optimisme i tanta fe als nostres esperits que, des de fa dos anys, ni un sol moment no han dubtat que la victòria definitiva i total seria d'aquell que lluita pel Dret, per la Raó, per la Justícia i per la Llibertat. És a dir: per tot el que l'Espanya honrada i lleial lluita.

C.

—COMPRARIA vinya o camp en terreny pla que no sigui més lluny de 10 minuts de la Ciutat.

Raó: C. Catalunya n.º 40.

Informació local

DIETARI

L'AVI DIU...

Ahir, en recordat-vos aquelles festes tradicionals de Mataró anomenades de les Santes, us feia avinent que pel seu caràcter religiós no tenien altre objectiu que fer-nos pensar més en el cel que no en la terra.

Ens anulaven com a ciutadans de la República i especialment havien aconseguit fer nos renegats de Catalunya i súbdits de Roma. Observeu, companys, que amb els milers de Sants i de Santes, verges i màrtirs, tots ells venerats pel món catòlic, no hi ha un Sant que hagi volgut ésser màrtir per la causa de la pàtria.

Es natural que els ciutadans d'una república venerin més al ciutadà que dona la vida per la pàtria, que no aquell Sant que es preocupa més de la pàtria celestial que no de la pàtria nadiua.

Les Santes de Mataró d'avui endavant no setan tan venerades com els combatents que actualment donen llur sang per la pàtria. I com dèiem ahir, ja no veurem mai més, desfilat pels carrers de Mataró, aquella munió de forasters vinguts per a compartir amb nosaltres les delícies de les festes de les Santes; balls a dojo, processó, focs artificials, l'ofici, joia dels forasters per viure de gort un parell de dies i joia encara més palesa i més visible, en la caia dels mataronins, quan arribava l'hora d'acomodar a l'estació del f. c. als forasters que havien tingut la pega de tenir-los d'hostatjar. Adeu-siau gegants, en Roba faves, la geganta, la geganteta i els nanos, adeu-siau llisos i marianos, i hijas de Maria, abandonats gremials, penonistes de casa bien, i senyors mudats, encarcatats i condecorats que tant d'esplendor donàveu a la processó, ja no lluirà mai més. Adeu-siau actes contraris a l'esperit patriòtic del poble.

Perquè aquest sempre venerarà als mataronins que hagin estat al front,

Atenció, Empreses Col·lectivitzades!

El Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya publicava, el dia 9 del corrent, un Decret del Departament d'Economia, en l'articulat del qual hi consta el que segueix:

Art. 6.º En l'ordre comptable i financer de l'empresa, és de la competència de l'interventor, el següent:

a) b) c) d)
(e) Autoritzar amb la seva signatura tots els documents que signifiquin disposició o mobilització de cabals.

Art. 14.º A partir de la data de la publicació d'aquest Decret al DIARI OFICIAL els interventors-delegats en exercici adaptaran llur actuació a les normes acf establertes. Pel que es refereix a la signatura de documents que impliquin mobilització de cabals, caldrà registrar les signatures al Negociat de Legalitzacions del Departament d'Economia i les Banques i establiments de crèdit deixaran d'admetre paper que no porti aquest requisit, trenta dies després de la publicació d'aquest Decret.

En conseqüència, els Delegats de la Generalitat a les Empreses Bancàries i institucions d'Estalvi de Catalunya hauran de tenir cura que, a partir del dia 9 de maig propi, sigui complimentat l'esperit i lletra del que queda ordenat pel Decret de referència.

Barcelona, 15 d'abril del 1938.

El Cap del Servei Tècnic
del Crèdit i de l'Estalvi

Banca Arnús - Banc Espanyol de Crèdit - Banc Hispano Colonial - Banc Urquijo Català - Majó Germans, Banquers - Caixa d'Estalvis de Mataró.

